

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1255/2011

z dnia 30 listopada 2011 r.

ustanawiające Program na rzecz dalszego rozwoju zintegrowanej polityki morskiej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

oceanów, mórz, regionów przybrzeżnych, wyspiarskich i najbardziej oddalonych oraz sektorów morskich.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2, art. 91 ust. 1, art. 100 ust. 2, art. 173 ust. 3, art. 175 i 188, art. 192 ust. 1, art. 194 ust. 2 i art. 195 ust. 2,

(2) W planie działania dołączonym do komunikatu Komisji określono szereg działań, które Komisja zaproponowała jako pierwszy etap wprowadzania nowej IMP Unii.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

(3) W sprawozdaniu Komisji z postępu prac w dziedzinie zintegrowanej polityki morskiej UE z dnia 15 października 2009 r. podsumowano najważniejsze dotychczasowe osiągnięcia IMP oraz określono kolejny etap jej wprowadzania.

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

(4) W konkluzjach z dnia 16 listopada 2009 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Rada podkreśliła znaczenie finansowania dla dalszego rozwoju i realizacji IMP oraz zwróciła się do Komisji o przedstawienie niezbędnych wniosków dotyczących finansowania działań w zakresie zintegrowanej polityki morskiej w ramach obecnej perspektywy finansowej, by mogły one wejść w życie do roku 2011.

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 10 października 2007 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej (zwanym dalej „komunikatem Komisji”) głównym celem zintegrowanej polityki morskiej Unii (zwanej dalej „IMP”, ang. Integrated Maritime Policy) jest opracowanie i wprowadzenie zintegrowanego, skoordynowanego, spójnego, przejrzystego i zgodnego z zasadami zrównoważonego rozwoju procesu podejmowania decyzji w odniesieniu do

(5) W swojej rezolucji z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej (IMP) – Ocena dokonanych postępów i nowe wyzwania, Parlament Europejski jednoznacznie poparł wyrażony przez Komisję zamiar „finansowania zintegrowanej polityki morskiej kwotą w wysokości 50 mln EUR przez najbliższe dwa lata, aby skonsolidować poprzednie projekty w dziedzinie polityki, zarządzania, trwałości i nadzoru”.

(6) Określona w niniejszym rozporządzeniu koperta finansowa przeznaczona na IMP uwzględnia zarówno obecne pogorszenie koniunktury gospodarczej, jak i fakt, że jest to pierwszy program operacyjny specjalnie ukierunkowany na realizację IMP.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 6.4.2011, s. 64.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 z 2.4.2011, s. 47.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 24 listopada 2011 r.

- (7) Potrzebne jest dalsze finansowanie unijne, aby Unia mogła wprowadzać i rozwijać IMP zgodnie z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej⁽¹⁾ oraz realizować nadrzędne cele, które określono w komunikacie Komisji, potwierdzono w sprawozdaniu z postępu prac z października 2009 r. i zatwierdzono w konkluzjach Rady z dnia 16 listopada 2009 r.
- (8) Ponieważ nie wszystkie priorytety i cele IMP są objęte istniejącymi instrumentami unijnymi, takimi jak Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Rybacki, Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, Instrument Pomocy Przedakcesyjnej czy Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa, konieczne jest ustanowienie Programu na rzecz dalszego rozwoju IMP (zwanego dalej „Programem”).
- (9) Bez uszczerbku dla zbliżających się negocjacji dotyczących wieloletnich ram finansowych dotyczących okresu po roku 2013 trzeba będzie zapewnić wystarczające środki umożliwiające rozwój i realizację celów IMP przy jednoczesnym powstrzymaniu się od redukcji środków przeznaczonych na inne strategie polityczne oraz przy równoczesnym stymulowaniu zrównoważonego rozwoju regionów nadmorskich Unii, w tym wysp, i regionów najbardziej oddalonych. Uważa się, że w tym celu należy ująć IMP w wieloletnich ramach finansowych dotyczących okresu po roku 2013. Ponadto w stosownych przypadkach należy sporządzić wniosek zapewniający przedłużenie Programu po roku 2013 wraz z wnioskiem ustalającym odpowiednią kopertę finansową.
- (10) Postęp w dziedzinie zagadnień związanych z polityką morską dzięki wsparciu finansowemu udzielanemu na działania w ramach IMP będzie miał znaczący wpływ w zakresie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.
- (11) Finansowanie unijne powinno wspierać wstępne prace nad działaniami, które zmierzają do propagowania strategicznych celów IMP, z odpowiednim uwzględnieniem – w oparciu o podejście ekosystemowe – ich skumulowanego oddziaływania na zrównoważony „błękitny” wzrost gospodarczy, zatrudnienie, innowacyjność i konkurencyjność w regionach przybrzeżnych, wyspiarskich i najbardziej oddalonych, oraz propagowania międzynarodowego wymiaru IMP.
- (12) Strategiczne cele IMP obejmują: zintegrowane zarządzanie sprawami morskimi na wszystkich szczeblach; dalszy rozwój i realizację zintegrowanych strategii na rzecz basenów morskich, dostosowanych do potrzeb poszczególnych basenów morskich w Europie; dalszy rozwój przekrojowych instrumentów dla zintegrowanego kształtowania polityki mającej na celu poprawę synergii i koordynację istniejących strategii politycznych i instrumentów – w tym przy wykorzystaniu wymiany danych i wiedzy na temat morza; większe zaangażowanie zainteresowanych stron w systemy zintegrowanego zarządzania sprawami morskimi; ochronę i zrównoważoną eksploatację zasobów morskich i przybrzeżnych; a także określenie granic zrównoważonego rozwoju działalności człowieka oraz ochronę środowiska morskiego i przybrzeżnego i różnorodności biologicznej w ramach dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej⁽²⁾, która stanowi środowiskowy filar IMP, a także ramowej dyrektywy wodnej⁽³⁾.
- (13) Ważne jest, by Program dobrze wpisywał się w ramy pozostałych polityk Unii, które mogą mieć wymiar morski, w szczególności w zakresie funduszy strukturalnych, transeuropejskiej sieci transportowej, wspólnej polityki rybołówstwa, turystyki, środowiska i zmian klimatycznych, programu ramowego w zakresie badań i rozwoju oraz polityki energetycznej.
- (14) Aby zapewnić spójność między różnymi aspektami Programu, należy określić jego cele ogólne. Dla każdego celu ogólnego należy ustalić bardziej szczegółowe cele operacyjne. Podział środków na cele ogólne na lata 2011–2013 jest przedstawiony w załączniku. Podział ten zapewnia elastyczność w zakresie zwiększania/zmniejszania ogólnego przydziału środków finansowych dla poszczególnych celów bez przekroczenia łącznej koperty finansowej.
- (15) Finansowanie unijne powinno umożliwić wsparcie rozwoju integracji nadzoru morskiego zgodnie z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. oraz z konkluzjami Rady z dnia 17 listopada 2009 r. w sprawie integracji nadzoru morskiego przy uwzględnieniu planu działania na rzecz ustanowienia wspólnego mechanizmu wymiany informacji dla obszarów morskich UE (CISE). To ukierunkowane finansowanie powinno być zatem ograniczone do rozwoju zdecentralizowanego systemu wymiany informacji, tzn. środków obejmujących oprogramowanie, aby zwiększyć sprzężenie między systemami nadzoru. Program powinien uwzględnić wyniki innych projektów dotyczących zdecentralizowanego systemu nadzoru morskiego.
- (16) Wdrażanie Programu w państwach trzecich powinno przyczynić się do realizacji celów rozwoju państwa będącego beneficjentem i powinno być spójne z innymi unijnymi instrumentami na rzecz współpracy, w tym z celami i priorytetami odpowiednich dziedzin polityki Unii i dorobku prawnego Unii, oraz odpowiednimi konwencjami międzynarodowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

⁽³⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

- (17) Program powinien uzupełniać istniejące i przyszłe instrumenty finansowe – i być z nimi spójny – udostępniane przez Unię i państwa członkowskie – na poziomie krajowym i niższych szczeblach – w celu propagowania ochrony i zrównoważonej eksploatacji oceanów, mórz i wybrzeży, wspomagając efektywniejszą współpracę między państwami członkowskimi i ich regionami przybrzeżnymi, wyspiarskimi i najbardziej oddalonymi oraz uwzględniając priorytety projektów krajowych i lokalnych oraz ich stan zaawansowania.
- (18) Działania przewidziane w Programie powinny uzupełniać inne działania Unii, tak aby zapewnić spójne wdrażanie aktów prawnych Unii dotyczących odpowiednich polityki sektorowych, unikając jednocześnie powielania.
- (19) Należy również ustanowić zasady dotyczące programowania środków, kwalifikowalności wydatków, poziomu unijnej pomocy finansowej, głównych warunków, na których powinno się ją udostępniać, oraz całkowitego budżetu dla Programu.
- (20) Program należy wdrażać zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾.
- (21) Niniejsze rozporządzenie określa kopertę finansową programu wieloletniego, która stanowi główny punkt odniesienia dla władzy budżetowej podczas corocznej procedury budżetowej, w rozumieniu pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾.
- (22) Aby pomóc Komisji w monitorowaniu wykonania niniejszego rozporządzenia, należy umożliwić finansowanie wydatków związanych z monitorowaniem, kontrolą i oceną.
- (23) Roczne programy prac, które mają być ustanowione w celu wdrożenia Programu, powinny zostać przyjęte przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽⁴⁾.
- (24) W odniesieniu do działań finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia należy zapewnić ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽⁵⁾, rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽⁶⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽⁷⁾.
- (25) Aby zapewnić skuteczność unijnego finansowania, działania finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być przedmiotem systematycznych ocen.
- (26) Uznaje się, że żadne z działań przewidzianych w ramach Programu nie będzie wymagać odwołania się do dodatkowej podstawy prawnej.
- (27) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające indywidualnie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań objętych finansowaniem w ramach Programu możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się program wspierania środków zmierzających do propagowania dalszego rozwoju i realizacji zintegrowanej polityki morskiej Unii (zwany dalej „Programem”).

Zintegrowana polityka morska Unii (zwana dalej „IMP”) wspiera skoordynowane i spójne podejmowanie decyzji w celu zmaksymalizowania zrównoważonego rozwoju, wzrostu gospodarczego i spójności społecznej państw członkowskich, w szczególności w odniesieniu do przybrzeżnych, wyspiarskich i najbardziej oddalonych regionów Unii, a także sektorów morskich, przez spójne strategie polityczne związane z sektorem morskim oraz odpowiednią współpracę międzynarodową.

Program wspiera zrównoważoną eksploatację mórz i oceanów oraz rozwój wiedzy naukowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

Artykuł 2

Cele ogólne

Cele ogólne Programu są następujące:

- a) wsparcie rozwoju i wdrażania zintegrowanego zarządzania sprawami morskimi i sprawami dotyczącymi obszarów przybrzeżnych;
- b) wkład w rozwój instrumentów przekrojowych, a mianowicie planowania przestrzennego obszarów morskich, wspólnego mechanizmu wymiany informacji (CISE) i wiedzy o oceanach, morzach i regionach przybrzeżnych Unii i graniczących z nią, aby rozwijać synergie i wspierać strategie polityczne dotyczące mórz lub wybrzeży, zwłaszcza w dziedzinach rozwoju gospodarczego, zatrudnienia, ochrony środowiska, badań naukowych, bezpieczeństwa morskiego, energii, a także rozwój ekologicznych technologii morskich – z uwzględnieniem i wykorzystaniem istniejących instrumentów i inicjatyw;
- c) propagowanie ochrony środowiska morskiego, w szczególności jego różnorodności biologicznej, oraz zrównoważonej eksploatacji zasobów morskich i przybrzeżnych, oraz ściślejsze określenie – w szczególności w ramach dyrektywy 2008/56/WE (dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej) – granic zrównoważonego rozwoju działalności człowieka, która ma wpływ na środowisko morskie;
- d) wsparcie rozwoju i wdrażania strategii na rzecz basenów morskich;
- e) poprawa i wzmocnienie zewnętrznej współpracy i koordynacji w odniesieniu do celów IMP w oparciu o zaawansowaną debatę na forach międzynarodowych; w tym kontekście wzywa się państwa trzecie do ratyfikowania i wdrożenia Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS);
- f) wsparcie zrównoważonego wzrostu gospodarczego, zatrudnienia, innowacyjności i nowych technologii w sektorach morskich oraz w przybrzeżnych, wyspiarskich i najbardziej oddalonych regionach Unii.

Artykuł 3

Cele operacyjne

1. W ramach celu określonego w art. 2 lit. a) (zintegrowane zarządzanie sprawami morskimi) Program:

- a) propaguje działania służące zachęceniu państw członkowskich i regionów UE do rozwijania, wprowadzania lub realizacji zintegrowanego zarządzania sprawami morskimi;
 - b) propaguje międzysektorowe platformy i sieci współpracy, skupiające przedstawicieli organów publicznych, organów regionalnych i lokalnych, przemysłu, środowisk naukowych, obywateli, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych;
 - c) zwiększa rozpoznawalność zintegrowanego podejścia do spraw morskich i podnosi świadomość organów publicznych, sektora prywatnego oraz społeczeństwa na temat tego podejścia.
2. W ramach celu określonego w art. 2 lit. b) (instrumenty przekrojowe) Program wspiera rozwój:
- a) wspólnego mechanizmu wymiany informacji dla obszarów morskich Unii, który propaguje międzysektorową i transgraniczną wymianę informacji w zakresie nadzoru, łączącą wszystkie środowiska użytkowników, zgodnie z zasadami zintegrowanego nadzoru morskiego, w celu wzmocnienia bezpiecznego, stabilnego i zgodnego z zasadami zrównoważonego rozwoju korzystania z przestrzeni morskiej – z uwzględnieniem odpowiednich zmian w politykach sektorowych w odniesieniu do nadzoru i wnosząc wkład, w stosownych przypadkach, do koniecznych przekształceń tych polityk;
 - b) morskiego planowania przestrzennego oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną, które stanowią ważne instrumenty zrównoważonego rozwoju obszarów morskich i regionów przybrzeżnych, a także przyczyniają się do realizacji celów zarządzania opartego na ekosystemach oraz rozwoju lądowo-morskich powiązań, jak również ułatwiania współpracy państw członkowskich, np. w zakresie rozwoju eksperymentalnych i innych rozwiązań, które łączą produkcję energii odnawialnej i hodowlę ryb;
 - c) obszernej i powszechnie dostępnej wysokiej jakości bazy danych i wiedzy o morzu, która umożliwi wymianę, wielokrotne wykorzystywanie i rozpowszechnianie tych danych i wiedzy między różnymi grupami użytkowników przy użyciu istniejących danych co pozwoliłoby na uniknięcie powielania baz danych; w tym celu w pełni wykorzystuje się istniejące programy Unii i państw członkowskich, w tym INSPIRE ⁽¹⁾ i GMES ⁽²⁾.
3. W ramach celu określonego w art. 2 lit. c) (ochrona środowiska morskiego) Program:
- a) wspiera ochronę i zachowanie środowiska morskiego i przybrzeżnego, a także zapobiega ingerencji w środowisko morskie, w tym spowodowanej przez odpady morskie, i ogranicza ją w celu stopniowej eliminacji zanieczyszczeń;
 - b) przyczynia się do ochrony zdrowia, różnorodności biologicznej i odporności ekosystemów morskich i przybrzeżnych;

⁽¹⁾ Infrastruktura Informacji Przestrzennej w Europie – dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

⁽²⁾ Europejski program monitorowania Ziemi – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 911/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiego programu monitorowania Ziemi (GMES) i początkowej fazy jego realizacji (lata 2011–2013) (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 1).

- c) ułatwia koordynację między państwami członkowskimi oraz innymi podmiotami przy wprowadzaniu podejścia ekosystemowego do zarządzania działalnością człowieka i zasady ostrożności;
- d) ułatwia opracowywanie metod i norm;
- e) propaguje działania na rzecz łagodzenia skutków zmian klimatycznych dla środowiska morskiego, przybrzeżnego i wyspiarskiego oraz dostosowywania się do tych zmian, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów najbardziej narażonych pod tym względem;
- f) wspiera rozwój strategicznych podejść do badań zmierzających do oceny aktualnego stanu ekosystemów, zapewniając tym samym podstawę dla zarządzania opartego na ekosystemach i planowania na szczeblu regionalnym i krajowym.

4. W ramach celu określonego w art. 2 lit. d) (strategie na rzecz basenów morskich) Program:

- a) wspiera rozwój i realizację zintegrowanych strategii na rzecz basenów morskich przy uwzględnieniu wyważonego podejścia w odniesieniu do wszystkich basenów morskich, a także specyfiki basenów morskich i zlewni oraz w stosownych przypadkach odpowiednich strategii makroregionalnych, a w szczególności tych, w których wprowadzono już wymianę informacji i doświadczeń między różnymi państwami oraz gdzie istnieją międzynarodowe struktury operacyjne;
- b) propaguje i ułatwia wykorzystanie synergii między szczeblem krajowym, regionalnym i unijnym, wymianę informacji, w tym informacji na temat metod i standardów, oraz wymianę najlepszych praktyk w zakresie polityki morskiej, w tym dotyczących zarządzania nią i polityk sektorowych, które mają wpływ na morza regionalne i regiony przybrzeżne.

5. W ramach celu określonego w art. 2 lit. e) (wymiar międzynarodowy) Program:

- a) zachęca do kontynuowania ścisłej współpracy państw członkowskich z państwami trzecimi i podmiotami z państw trzecich dzielących basen morski z państwami członkowskimi Unii, nad zintegrowanym podejściem, w tym nad ratyfikacją i wdrożeniem konwencji UNCLOS;
- b) wspiera dialog z państwami trzecimi z uwzględnieniem konwencji UNCLOS i odpowiednich obowiązujących konwencji międzynarodowych opartych na konwencji UNCLOS;
- c) wspiera wymianę najlepszych praktyk uzupełniających istniejące inicjatywy z uwzględnieniem rozwoju strategii regionalnych na szczeblu subregionalnym.

Niniejszy cel operacyjny realizowany jest spójnie z unijnymi instrumentami współpracy z uwzględnieniem celów krajowych i regionalnych strategii rozwoju.

6. W ramach celu określonego w art. 2 lit. f) (wzrost gospodarczy, zatrudnienie i innowacyjność) Program:

- a) propaguje inicjatywy na rzecz wzrostu i zatrudnienia w sektorach morskich oraz w regionach przybrzeżnych i wyspiarskich;
- b) wspiera szkolenie, edukację i możliwości kariery w zawodach związanych z morzem;
- c) propaguje rozwój ekologicznych technologii, energię z odnawialnych źródeł morskich, ekologiczną żeglugę morską i żeglugę morską bliskiego zasięgu;
- d) propaguje rozwój turystyki przybrzeżnej, morskiej i wyspiarskiej.

Artykuł 4

Działania kwalifikowalne

Program może zapewniać pomoc finansową na rzecz następujących rodzajów działań zgodnie z celami określonymi w art. 2 i 3:

- a) projekty, w tym projekty testowe; analizy; badania i operacyjne programy współpracy, w tym programy kształcenia, szkolenia zawodowego i przekwalifikowania;
- b) powszechne udostępnianie informacji i wymiana najlepszych praktyk, podnoszenie świadomości i pokrewne działania w zakresie komunikacji i upowszechniania informacji, w tym kampanie i imprezy reklamowe oraz opracowywanie i prowadzenie stron internetowych oraz odpowiednich sieci społecznych i baz danych;
- c) konferencje, seminaria, warsztaty i fora zainteresowanych stron;
- d) gromadzenie, monitorowanie, wizualizacja i powszechne udostępnianie znaczącej liczby danych, najlepszych praktyk i baz danych dotyczących finansowanych przez Unię projektów regionalnych, w tym – w stosowanych przypadkach – za pośrednictwem sekretariatu ustanowionego na potrzeby co najmniej jednego z powyższych celów, który ułatwi przyjmowanie wspólnych i jednolitych standardów w zakresie gromadzenia i przetwarzania danych;
- e) działania związane z instrumentami przekrojowymi, w tym projektami testowymi.

Artykuł 5

Rodzaje interwencji finansowej

1. Unijna pomoc finansowa może przyjmować następujące formy prawne:

- a) dotacje, w przypadku których maksymalny udział współfinansowania przez Unię danego działania wynosi 80 %;

- b) zamówienia publiczne;
- c) ustalenia administracyjne ze Wspólnym Centrum Badawczym.

2. W ramach Programu można przyznawać zarówno dotacje na działania, jak i dotacje operacyjne. O ile rozporządzenie finansowe nie stanowi inaczej, beneficjentów dotacji lub zamówień publicznych wybiera się w ramach zaproszenia do składania wniosków lub zaproszenia do składania ofert.

Artykuł 6

Beneficjenci

1. Pomoc finansową w ramach Programu można przyznawać, na zasadzie priorytetu, osobom fizycznym lub prawnym podlegającym przepisom prawa prywatnego lub publicznego państwa członkowskiego lub prawu Unii.
2. Beneficjentami Programu mogą być także państwa trzecie, zainteresowane strony w państwach trzecich dzielących basen morski z państwami członkowskimi Unii, a także międzynarodowe organizacje lub podmioty, które realizują co najmniej jeden z celów ogólnych i operacyjnych określonych w art. 2 i 3. Działania te muszą zawsze angażować uczestników z Unii.
3. Warunki kwalifikowalności do udziału w procedurze określa się w odpowiednich zaproszeniach do składania wniosków lub zaproszeniach do składania ofert.

Artykuł 7

Zasady wdrażania

1. Działania finansowane w ramach Programu nie kwalifikują się do otrzymywania pomocy z innych unijnych instrumentów finansowych. Podejmowane są starania mające na celu osiągnięcie synergii i komplementarności z innymi instrumentami Unii. Działania w ramach Programu uzupełniają realizację odpowiednich polityk sektorowych.
2. Komisja zapewnia, aby wnioskujący o pomoc finansową w ramach Programu i beneficjenci takiej pomocy udzielali jej szczegółowych informacji na temat finansowania działań. Pomocy finansowej z Programu udziela się wyłącznie wtedy, gdy nie są dostępne inne unijne źródła finansowania.
3. Działania wspierane przez Program odpowiadają celom i politykom Unii na rok 2020 i 2050. Wszystkie państwa członkowskie, sektory morskie oraz regiony przybrzeżne, wyspiarskie i najbardziej oddalone mogą czerpać korzyści z Programu i tworzona jest prawdziwa europejska wartość dodana. Dąży się do odpowiedniej równowagi regionalnej w związku z finansowaniem działań w basenach różnych mórz.
4. Działania wspierane przez Program stymulują i wzmacniają dialog, współpracę i koordynację z i między państwami członkowskimi, regionami UE, zainteresowanymi

stronami, obywatelami, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz partnerami społecznymi, gwarantując pełną przejrzystość.

5. Działania wspierane przez Program ułatwiają korzystanie z synergii, wymianę informacji oraz metod, standardów i najlepszych praktyk.

6. Przy wdrażaniu Programu zastosowanie mają zasady dobrego zarządzania i przejrzystości procesów podejmowania decyzji; Program dąży do tego, by przyczynić się do przejrzystości i dobrego zarządzania we wszystkich powiązanych politykach sektorowych na poziomie unijnym, krajowym i regionalnym.

Artykuł 8

Procedury wykonawcze

1. Komisja wdraża Program zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. Aby wdrożyć Program zgodnie z jego celami określonymi w art. 2 i 3, Komisja przyjmuje roczne programy prac zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Artykuł 9

Środki budżetowe

1. Koperta finansowa na wdrożenie Programu wynosi 40 000 000 EUR na okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.
2. Środki budżetowe przyznane Programowi uwzględnia się w rocznych środkach budżetu ogólnego Unii. Roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach przewidzianych w ramach finansowych.
3. Podział środków na cele ogólne, określone w art. 2, jest przedstawiony w załączniku.

Artykuł 10

Pomoc techniczna

1. Nie więcej niż 1 % koperty finansowej ustanowionej na mocy art. 9 można przeznaczyć na pokrycie niezbędnych wydatków związanych z wszelkimi działaniami przygotowawczymi, monitorowaniem, kontrolą, audytem lub oceną, które są bezpośrednio konieczne, aby zrealizować kwalifikowalne działania na mocy niniejszego rozporządzenia w sposób skuteczny i wydajny oraz aby osiągnąć jego cele.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować analizy, spotkania ekspertów, wydatki na narzędzia informatyczne, systemy i sieci oraz wszelką inną pomoc i wiedzę specjalistyczną o charakterze technicznym, naukowym i administracyjnym, zgodnie z wymogami Komisji w celu wykonania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Monitorowanie

1. Każdy beneficjent pomocy finansowej przedstawia Komisji sprawozdania techniczne i finansowe z postępów prac finansowanych w ramach Programu. W ciągu trzech miesięcy po zakończeniu każdego projektu przestawia się również sprawozdanie końcowe.

2. Bez uszczerbku dla kontroli prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy w powiązaniu z właściwymi krajowymi instytucjami lub służbami kontrolnymi zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), lub dla wszelkich kontroli przeprowadzanych zgodnie z art. 322 ust. 1 lit. b) TFUE, urzędnicy i inni pracownicy Komisji przeprowadzają kontrole na miejscu, w tym kontrole wyrwykowe projektów i innych środków finansowanych w ramach Programu, w szczególności aby sprawdzić zgodność z celami Programu i kwalifikowalność działań zgodnie z art. 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

3. Umowy i porozumienia wynikające z wprowadzania w życie niniejszego rozporządzenia przewidują w szczególności nadzór i kontrolę finansową ze strony Komisji lub upoważnionego przez nią przedstawiciela oraz kontrole przeprowadzane przez Trybunał Obrachunkowy, w tym kontrole na miejscu, jeśli zaistnieje taka potrzeba.

4. Każdy beneficjent pomocy finansowej zobowiązany jest przechowywać do wglądu Komisji wszystkie dokumenty potwierdzające wydatki poniesione na projekt przez okres pięciu lat od daty ostatniej płatności z tytułu tego projektu.

5. W oparciu o wyniki sprawozdań i kontroli wyrwykowych, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz jeśli zaistnieje taka potrzeba, Komisja dostosowuje wysokość początkowo zatwierdzonej pomocy finansowej lub warunki jej przyznawania oraz harmonogram płatności.

6. Komisja sprawdza, czy działania finansowane w ramach Programu są realizowane prawidłowo, czy są spójne z działaniami podejmowanymi w ramach innych polityk sektorowych i instrumentów oraz czy są zgodne z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniem finansowym.

Artykuł 12

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Podczas realizacji działań finansowanych w ramach Programu Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Unii poprzez:

- a) stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom;
- b) skuteczne kontrole;

c) odzyskiwanie nienależnych płatności; oraz

d) stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających sankcji w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.

2. Do celów ust. 1 Komisja działa zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2988/95, rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999.

3. Komisja zmniejsza, zawiesza lub odzyskuje kwoty pomocy finansowej przyznane na dane działanie w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, w tym niezgodności z niniejszym rozporządzeniem lub daną decyzją, umową lub porozumieniem, na mocy których udzielono pomocy finansowej, lub jeśli okaże się, że w działaniu wprowadzono zmiany niezgodne z jego charakterem lub warunkami realizacji, bez uprzedniego wystąpienia o zgodę Komisji.

4. W przypadku niedotrzymania terminów lub gdy postęp w realizacji działania jedynie częściowo uzasadnia przyznaną pomoc finansową, Komisja zwraca się do beneficjenta o przedstawienie uwag w wyznaczonym terminie. W przypadku gdy beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja może anulować pozostałą część pomocy finansowej i zażądać zwrotu wypłaconych kwot.

5. Wszelkie nienależne płatności zwracane są Komisji. Od kwot niezwróconych w odpowiednim terminie nalicza się odsetki na warunkach określonych w rozporządzeniu finansowym.

6. Do celów niniejszego artykułu „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie przepisu prawa unijnego lub zobowiązania umownego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnione wydatki wywiera lub może wywierać negatywny wpływ na budżet ogólny Unii lub budżety zarządzane przez Unię.

Artykuł 13

Sprawozdawczość, ocena i przedłużenie

1. Komisja regularnie i niezwłocznie informuje Parlament Europejski i Radę o swojej pracy.

2. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

a) sprawozdanie z postępów nie później niż dnia 31 grudnia 2012 r.; sprawozdanie z postępów obejmuje ocenę skutków Programu dla innych dziedzin polityki Unii;

b) sprawozdanie z oceny *ex post* nie później niż dnia 31 grudnia 2014 r.

3. W stosownych przypadkach Komisja składa wniosek ustawodawczy o przedłużenie Programu na okres po 2013 r. wraz z odpowiednią kopertą finansową.

*Artykuł 14***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

J. VINCENT-ROSTOWSKI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

**OGÓLNY PODZIAŁ ŚRODKÓW FINANSOWYCH NA OBSZARY WYDATKOWANIA WYMIENIONE W
ART. 2 ⁽¹⁾**

Cele ogólne (art. 2)	
a) Rozwój i wdrażanie zintegrowanego zarządzania sprawami morskimi i sprawami dotyczącymi obszarów przybrzeżnych oraz rozpoznawalność IMP	co najmniej 4 %
b) Rozwój instrumentów przekrojowych	co najmniej 60 %
c) Ochrona środowiska morskiego oraz zrównoważona eksploatacja zasobów morskich i przybrzeżnych	co najmniej 8 %
d) Rozwój i wdrażanie strategii na rzecz basenów morskich	co najmniej 8 %
e) Zewnętrzna współpraca i koordynacja międzynarodowego wymiaru IMP	nie więcej niż 1 %
f) Zrównoważony wzrost gospodarczy, zatrudnienie, innowacyjność i nowe technologie	co najmniej 4 %

⁽¹⁾ Nie więcej niż jedna trzecia części środków nieprzydzielonych w niniejszym załączniku jest wykorzystana na cel określony w art. 2 lit. b) (instrumenty przekrojowe).

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

Parlament Europejski i Rada nie wykluczają ewentualności, że na podstawie stosownych wniosków Komisji w przyszłych programach na okres po roku 2013 przewidziane zostaną akty delegowane.

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I KOMISJI

Na mocy art. X koperta finansowa przeznaczona na realizację Programu na rzecz dalszego rozwoju zintegrowanej polityki morskiej na lata 2011–2013 wynosi 40 mln EUR. Koperta ta składa się z kwoty 23,14 mln EUR pochodzącej z budżetu na rok 2011, bez odwoływania się do dostępnego marginesu w dziale 2 wieloletnich ram finansowych, z kwoty 16,66 mln euro, w tym przydziału na pomoc techniczną, włączonej do projektu budżetu i zaakceptowanej przez Radę podczas czytania budżetu na rok 2012, oraz z kwoty 200 000 EUR przeznaczonej na pomoc techniczną, która ma być włączona do budżetu na rok 2013.

W tym celu należałoby zmienić budżet na rok 2011, aby stworzyć niezbędne nazewnictwo i włączyć środki do rezerwy. Budżety przyjęte na lata 2012 i 2013 musiałyby uwzględniać odpowiednie kwoty na te lata.
